

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 1. detsembri 2008. aasta otsus (Korkein oikeus'e (Soome) eelotsusetaotlus) — Kriminaalmenetlus, milles süüdistatavad on Artur Leymann ja Aleksei Pustovarov

(Kohtuasi C-388/08 PPU) ⁽¹⁾

(Politseikoostöö ja õiguslane koostöö kriminaalalajades — Raamotsus 2002/584/JSK — Artikkel 27 — Euroopa vahistamismäärus ja liikmesriikidevaheline üleandmiskord — Erikohtustus — Nõusolekumenetlus)

(2009/C 44/38)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein oikeus

Põhikohtuasjas toimuva kriminaalmenetluse pooled

Artur Leymann, Aleksei Pustovarov

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Korkein oikeus — Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta (2002/584/JSK) (EÜT L 190, lk 1) artikli 27 lõigete 2 ja 3 tõlgendamine — Süüdistuse aluseks oleva teo tehilolude kirjelduse muutmine võrreldes vahistamismäärusega — Väljend „muu süütegu, kui see, mille eest ta üle anti” — Nõusolekumenetluse algatamise vajadus või algatamata jätmise

Resolutiivosa

1. Selleks et määrata kindlaks, kas tegemist on „muu süüteoga” kui see, mille eest isik üle anti, nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta artikli 27 lõike 2 tähenduses, mille puhul on vajalik algatada raamotsuse artikli 27 lõike 3 punkti g ja lõike 4 kohane nõusolekumenetlus, tuleb kontrollida, kas süüteo koosseisu tunnused on vastavalt vahistamismääruse teinud liikmesriigi esitatud süüteo õiguslikule kirjeldusele need, mille alusel isik üle anti ning kas on olemas piisav seos vahistamismääruses ja hilisemas menetluskohas esitatud andmete vahel. Süüteo toimepanemise aja ja kohaga seotud asjaolude muutmine on lubatav, kui see tuleneb vahistamismääruse teinud liikmesriigis läbi viidud menetluses kogutud tõenditest, mis puudutavad vahistamismääruses kirjeldatud tegusid, juhul kui need ei muuda süüteo

olemust ning neist ei tulene raamotsuse artiklites 3 ja 4 loetletud täitmata jätmise kohustuslikke aluseid.

2. Selliste asjaolude puhul, millega on tegemist põhikohtuasjas, ei saa süüteo kirjelduse muudatust, mis puudutab vaid asjakohaste narkootiliste ainete liiki, pidada selliseks, mille alusel tuleb süütegu liigitada „muuks süüteoks” kui see, mille alusel isik üle anti, raamotsuse 2002/584 artikli 27 lõike 2 tähenduses.

3. Raamotsuse 2002/584 artikli 27 lõike 3 punktis c esitatud erandit tuleb tõlgendada nii, et „muu süüteo” puhul kui see, mille eest isik üle anti, tuleb vabadusekaotuse või vabadust piirava meetme täidesaatmiseks taotleda ja saada nõusolek vastavalt raamotsuse artikli 27 lõikele 4. Enne nõusoleku saamist võib üleantud isiku anda kohtu alla ja mõista süüdi vaid sellise süüteo eest, mille puhul selle süüteoga seotud süüdistuse esitamise või kohtumenetluse ajal ei kohaldata ühtegi vabadust piiravat meetet. Raamotsuse artikli 27 lõike 3 punktis c esitatud erandiga ei ole siiski vastuolus see, kui üleantud isiku suhtes kohaldatakse vabadust piiravat meetet enne nõusoleku saamist juhul, kui see meede on õigustatud teiste Euroopa vahistamismääruses esitatud süüdistuste tõttu.

⁽¹⁾ ELT C 272, 25.10.2008.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 19. detsembri 2008. aasta määrus (Verwaltungsgerichtshof'i (Austria) eelotsusetaotlus) — Deniz Sahin versus Bundesminister für Inneres

(Kohtuasi C-551/07) ⁽¹⁾

(Kodukorra artikli 104 lõige 3 — Direktiiv 2004/38/EÜ — EÜ artiklid 18 ja 39 — Õigus sellele, et austataks perekonnaelu — Varjupaigataotlejana liikmesriigi territooriumile sisenenud ja seejärel teise liikmesriigi kodanikuga abiellunud kolmanda riigi kodaniku elamisõigus)

(2009/C 44/39)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof (Austria)

Pooled

Hageja: Deniz Sahin

Kostja: Bundesminister für Inneres

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Verwaltungsgerichtshof (Austria) — EÜ asutamislepingu artiklite 18 ja 39 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 05/05, lk 46), artikli 3 lõike 1, artikli 6 lõike 2, artikli 7 lõike 1 punkti d ja lõike 2, artikli 9 lõike 1 ning artikli 10 lõike 1 tõlgendamine — Varjupaigataotlejana liikmesriigi territooriumile sisenenud ja seejärel teise liikmesriigi kodanikuga abiellunud kolmanda riigi kodaniku elamisõigus

Resolutiivosa

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ artikli 3 lõiget 1, artikli 6 lõiget 2 ning artikli 7 lõike 1 punkti d ja lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et need puudutavad ka pereliikmeid, kes on saabunud vastuvõtvasse liikmesriiki sõltumata liidu kodanikust ja kes on omandanud pereliikme staatuse või loonud selle liidu kodanikuga pere alles selles liikmesriigis. Selles osas ei oma tähtsust see, et ajal, mil pereliige omandab nimetatud staatuse või loob pere, viibib ta vastuvõtvas liikmesriigis ajutiselt selle riigi varjupaigaõigust reguleerivate õigusnormide alusel.
2. Direktiivi 2004/38 artikli 9 lõikega 1 ja artikliga 10 on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt liidu kodaniku pereliikmetel, kellel ei ole ühe liikmesriigi kodakondsust ja kellel on elamisõigus ühenduse õiguse alusel, eelkõige selle direktiivi artikli 7 lõike 2 alusel, ei ole võimalik saada liidu kodaniku pereliikme elamisluba üksnes seetõttu, et neil on lubatud viibida vastuvõtvas liikmesriigis ajutiselt selle riigi varjupaigaõigust reguleerivate õigusnormide alusel.

(¹) ELT C 64, 8.3.2008.

Euroopa Kohtu 13. novembri 2008. aasta määrus — Giuseppe Gargani versus Euroopa Parlament

(Kohtuasi C-25/08 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus — Euroopa Parlamendi õiguskomisjoni esimehe poolt esitatud hagi Euroopa Parlamendi presidendi „meetmete” peale, mille tulemuseks oli parlamendi nimel märkuste esitamine eelotsusetaotlusega seonduvas kohtuasjas — Hagi esitamise tähtaeg)

(2009/C 44/40)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Giuseppe Gargani (esindaja: Rechtsanwalt W Rothley)

Teine menetluspool: Euroopa Parlament (esindajad: J. Schoo ja H. Krück)

Kohtuasja ese

Apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu (kolmas koda) 21. novembri 2007. aasta määruse peale kohtuasjas T-94/06: Gargani vs. Parlament, millega Esimese Astme Kohus jättis ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata Euroopa Parlamendi õiguskomisjoni esimehe poolt esitatud hagi, milles paluti tunnistada õigusvastaseks Euroopa Parlamendi presidendi otsus esitada vastavalt Euroopa Kohtu põhikirja artikli 23 teisele lõigule parlamendi nimel kirjalikud märkused ühes eelotsusetaotlusega seonduvas kohtuasjas, ning mille tegemisel Euroopa Parlamendi president eiras õiguskomisjoni arvamust ning keeldus esitamast asja täiskogule

Resolutiivosa

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta kohtukulud G. Gargani kanda.

(¹) ELT C 79, 29.3.2008.